

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 360/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Mgr. Matúšom Mackom, Karpatská 804/10, Svidník, proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 1Csp/34/2025-167 z 19. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. mája 2026 domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ požaduje zrušenie uznesenia, vrátenie veci okresnému súdu a priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ bol žalovaným v konaní, v ktorom spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., návrhom na vydanie platobného rozkazu žiadala od sťažovateľa zaplataenie 9 461,48 eur spolu s úrokom z omeškania

- 5 % ročne zo sumy 6 404,43 eur od 8. marca 2024 do 27. marca 2024;
- 5 % ročne zo sumy 6 294,43 eur od 28. marca 2024 do 16. apríla 2024;
- 5 % ročne zo sumy 6 204,43 eur od 17. apríla 2024 do 15. mája 2024;
- 5 % ročne zo sumy 5 904,43 eur od 16. mája 2024 do 21. októbra 2024;
- 5 % ročne zo sumy 5 604,43 eur od 21. októbra 2024 do zaplataenia

a zaplataenie súdneho poplatku 517,50 eur.

3. V návrhu na vydanie platobného rozkazu (ktorý tvorí prílohu ústavnej sťažnosti, pozn.) žalobca uviedol, že žalovaná suma 9 461,48 eur pozostáva:

- z neuhradenej istiny úveru vo výške 5 604,43 eur;
- z neuhradeného riadneho úroku vo výške 2 877,84 eur;
- neuhradeného úroku z omeškania vo výške 896,51 eur a
- neuhradených poplatkov vo výške 82,70 eur.

4. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorým súd zaviazal sťažovateľa na zaplatenie 9 461,48 eur s príslušenstvom. Sťažovateľ podal odpor, a preto bola vec postúpená na prejednanie okresnému súdu.

5. Dňa 26. septembra 2025 vzal žalobca žalobu späť, na základe čoho okresný súd uznesením zo 6. októbra 2025 konanie zastavil a sťažovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Vyšší súdny úradník uznesením z 30. decembra 2025 zaviazal žalobcu nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 661,20 eur za celkom dva úkony právnej služby a hodnotu sporu ustálil na sumu 9 461,48 eur – t. j. vychádzal z toho, že tarifnou hodnotou pre výpočet odmeny právneho zástupcu je hodnota uplatnenej istiny aj hodnota vyčísleného príslušenstva pohľadávky.

7. Proti uzneseniu podal sťažnosť žalobca, keď poukazoval na to, že hodnota sporu je len suma uplatnenej istiny vo výške 5 604,43 eur. Sudca okresného súdu napadnutým uznesením zmenil rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka tak, že žalobcu zaviazal na náhradu trov konania v sume 506,10 eur. Podľa tohto rozhodnutia ak sa strana domáha zaplatenia istiny pohľadávky spoločne s príslušenstvom, tak za tarifnú hodnotu sa podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov považuje len istina, nie aj hodnota príslušenstva pohľadávky (hoci je vyčíslené). Príslušenstvo sa zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Pri peňažných pohľadávkach sa teda do tarifnej hodnoty započítavajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Súd konštatoval, že v danej veci bol predmetom sporu len nárok na zaplatenie istiny úveru v sume 5 604,43 eur s príslušným úrokom z omeškania a právna služba advokáta sa týkala výhradne popierania nároku na zaplatenie istiny uplatneného úveru. V prípade bezúspešnosti uplatnenia nároku na zaplatenie istiny by bola automaticky žaloba neúspešná, aj čo sa týka akcesorického nároku na zaplatenie úrokov z omeškania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie je vnútorne rozporné. Podmienka vyčíslenia a samostatného uplatnenia príslušenstva bola splnená, a preto príslušenstvo malo byť započítané do hodnoty sporu. Predmetom konania bolo aj príslušenstvo, ktoré si žalobca uplatnil percentuálne „do budúca“ – toto nebolo vyšším súdnym úradníkom započítané a ani nemalo byť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Problematika trov konania má vo vzťahu k predmetu konania pred všeobecnými súdmi akcesorickú povahu, a preto sa ústavný súd k zrušeniu napadnutého výroku o trovách konania uchýľuje iba výnimočne, napr. keď zistí, že v posudzovanej veci došlo k extrémnemu zásahu

do základného práva na súdnu ochranu (spravodlivý proces), alebo ak zistí, že zároveň došlo k nepripustnému zásahu aj do iného základného práva (IV. ÚS 45/06, I. ÚS 156/2010, IV. ÚS 40/2011). Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti nezistil v skutkových a právnych záveroch napadnutého uznesenia okresného súdu nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo jeho arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti.

10. Súd konštatoval, že v danej veci bol predmetom sporu len nárok na zaplatenie istiny úveru v sume 5 604,43 eur s príslušným úrokom z omeškania a právna služba advokáta sa týkala výhradne popierania nároku na zaplatenie istiny uplatneného úveru, čo nie je záver zrejme nesprávny. Ústavný súd v tomto prípade prihliadol aj na to, že konanie bolo zastavené na základe späťvzatia žaloby – teda v zásade bez vykonania meritórneho prieskumu.

11. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

12. Ústavný súd posúdil napadnuté uznesenie okresného súdu ako také, ktoré spĺňa ústavnoprávne požiadavky súdneho rozhodnutia a zároveň uzatvára, že ani prípadný odklon od štandardného prístupu nedosiahol takú intenzitu, ktorá by mohla mať ústavnoprávny rozmer alebo by bola spôsobilá relevantným spôsobom zasiahnuť do základných práv sťažovateľa. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2026

Peter Molnár
predseda senátu